

21 de desembre: eleccions legítimes

«El millor gest de fraternitat que poden fer els partidaris de la república és acceptar l'envit democràtic que els seus conciutadans els proposen»

Catalunya s'ha proclamat com a república però està lluny de ser una República. Aquest fet no és cap contradicció, sinó una situació habitual enmig d'un intent de secessió. Però que sigui normal no vol dir que no hagi de ser tingut en compte, sobretot pels independentistes, si no volen fer-se trampes al solitari a l'hora de marcar els seus nous objectius.

Catalunya té problemes evidents per ser un Estat i, malgrat el que molts podrien pensar, el primer d'ells no és no tenir capacitat de controlar el territori, ni el pes geoestratègic d'Espanya ni que la majoria d'actors internacionals s'hagin posicionat en contra seva. El primer dels seus problemes és de reconeixement intern, perquè hi ha un percentatge important dels catalans que no accepten l'autoproclamada nova república.

Tampoc sembla haver-hi, però, una majoria de catalans que acceptin que Catalunya continuï sent una comunitat autònoma i, menys encara, que es converteixi en un territori governat directament pel govern Espanyol, mitjançant el 155, com han acordat PP, Ciutadans i PSOE.

En aquest context, el xoc de legitimitats sembla servit. I no obstant això, la societat catalana té un valor refugi que comparteix una majoria amplíssima: el sobiranisme. És a dir, l'autodeterminació en una convocatòria a les urnes reconeguda per tots. Tenim sort de tenir una societat tan democràtica.

L'hegemonia del sobiranisme a Catalunya és tan aclaparadora que l'Estat espanyol, 7 anys després de la retallada de l'Estatut, ha acabat acceptant-la. Després dels espectaculars resultats de l'independentisme obtinguts en el referèndum de l'1 d'octubre i la consegüent proclamació de la independència, el president Rajoy no ha pogut fer res més que renunciar a l'aplicació extensiva -probablement il·legal encara que s'hagi dit poc- del 155 que hi havia anunciat, per manifesta impossibilitat.

S'ha hagut de conformar amb acceptar que no hi ha una altra forma de fer governable Catalunya que posant urnes. Després de provar amb el Pacte Nacional pel Referèndum, després de centenars de peticions del bloc sobiranista en ple, després de la victòria del autodeterminisme en les eleccions del 27-S i en les dues generals, després de tot això, l'actuació de la gent protegint urnes i votant malgrat que la violència de l'Estat el dia 1 d'octubre va funcionar, va fer-los entrar en raó.

Finalment L'Estat posarà les urnes acceptant que només així es pot decidir què ha de ser Catalunya i, per fi, els partits unionistes faran campanya pels seus legítims projectes contraris a la independència. Fins i tot hi ha qui proposa una coalició entre Ciutadans, PSC i PP, que dotaria a la convocatòria de més caràcter plebiscitari. Sempre he estat més partidari d'un referèndum, però si el més que pot acceptar l'Estat són unes plebiscitàries convocades des de Madrid, no em sembla un pas menyspreable.

El dia 21 de desembre, a Catalunya, se celebraran unes eleccions autonòmiques convocades per Mariano Rajoy. Aquests comicis, convé recordar-ho, seran legítims per moltes raons, però la primera d'elles serà perquè molts catalans les reconeixen com a tal. Sent així, el millor gest de fraternitat que poden fer els partidaris de la república és acceptar l'envit democràtic que els seus conciutadans els proposen. Quina millor forma de guanyar-se una legitimitat que els discuteixen? Sense il·legalitzacions ni grans sospites de tupinada, el discurs de les garanties sempre és l'excusa de qui té por de les urnes.

Si l'independentisme resulta majoritari al Parlament, el projecte republicà obtindrà la seva primera victòria inapel·lable i, agradi més o menys, probablement signifiqui el seu punt de no retorn. Si per contra perd, s'haurà demostrat que no disposa de la suficient base social com per construir un Estat independent, constatació que també serà beneficiosa per a tots els catalans com a derrota democràtica d'un determinat projecte que només vivia una bombolla.